

CSIKI LAPOK

Laptalajdonos:
Ösv. VÁKÁR LAJOSNÉ

Előfizetési ár:
Egész évre . Pengő 6.—
Félévre . . . . . 3.—
Külföldre egy évre 12 Pengő
Megjelenik minden vasárnap

Nyilvántartási közlemények díja soronként 1 Pengő
Készítve nem adóznak vissza
Hirdetési díjak a leírás szerint számítottak.
Kiadóhivatal: Csikszereda, Apaffy Mihály-utca 56 sz.

Felolvas szerkesztő
RÉSZEGH GYÓZŐ

A házi csapataink

megérkeztek és elfoglalták az állomáshelyüket. Csikszereda és Gyergyósszentmihály határvidéki alakulatai mint végleges házi ezredeink Virág Ferenc ezredes parancsnokságával bevonultak Csikországba. A mi külön világunk a csiki végeken a bajtársi érzés minden szeretetével megünnepli ezt a nagy eseményt. Az ősi katonai erényekben fogant székely lélek boldogan öleli magához az Alföldnek vagy Felvidéknek gyermekét mint magyar testvérét, hogy soha semmi féle vihar egymástól többé el ne szakíthassa.

Isten hozta köszönk ezeket a derék honvédeket, akik nemcsak vérüket áldozni kész katonák, hanem oktatói, tanítói lesznek annak a székely katonának, amelyet annyiszor megálázott az idegen uralom. A mi székely népünk különösen katonák. Egész életberendezése lelkének és testének megépítése katonára. És ez a katonák szenvedte az elmúlt két évtizednek legkeservesebb megpróbáltatásait.

A mi nemzedékünk nem tudja mit jelent büszke katonának lenni. A régi kassárnyák világa gondoskodott arról, hogy másodrendűvé, hogy magához szültesse ezt az olyan nagyszerű katonai anyagot. Sír az ember lelke, ha arra gondol, milyen szenvedéseket mért a történelmi sors éppen arra a kiváló értékre, ami ebben a népben a katonák. Nem beszélünk most arról a balkáni fertőről, arról a minden emberi kultúrát megsemmisítő „koncentráns” életéről, amit katonák fiainkra mértek a gyász éveit. Ne nézünk vissza. Csak előre és adjunk hálát a Gondviselésnek, hogy megunk között érethetjük a magyar honvédségnek azokat a nagyszerű kereteit, amelyek már december 1-től befogadják a székely fiainkat, hogy megtanítsák arra, ami olyan közel fekszik az ő lelkéhez, megtanítsák katonának lenni.

Kérjük a tisztikart kérjük közénk érkezett honvédség minden tagját, hogy olyan szeretettel és bizalommal nézzenek a székely népre, mint amilyen hősi kitartással dobogtak ezek a szívek a magyar honvédért. Nemcsak most, amikor az álomból valóság lett. Mindenkor, akkor, amikor sötét volt a világban. Kérjük foglalkozzanak jó szívvel bevonuló fiainkkal, ezekkel a sokat szenvedett gyermekekkel, akiknek bölcsőjét huszonkét éven keresztül a nyomorúság ringatta ezen az ősi magyar földön. Öleljék megukhoz és kapcsolják bele a magyar honvédség féltelmetesen lendületes gépezetébe úgy, amint ennek a népnek harci rátermettsége és értéke megköveteli.

Tudjuk, hogy a székely néppel a magyar honvédség szíve nem vall. Az idők megtanítottak arra, hogy a fegyvert a kezünkől soha többé ki ne engedjük.

Amikor ismételtelen köszöntjük és lelkünk minden szeretetével üdvözljük a honvédség állandó jellegű csiki kereteit, akkor bizonyágot teszünk amellett, hogy minden áldozatra készen vállaljuk és magunkénak tekintjük azt a kemény katonai eszellemet, amelyet honvéd seregünk képvisel. Erős hittel és elszánt öntudattal hirdetjük, hogy számunkra a Duna medencében a fegyver létkérdés, amely mindenkor számíthat a székely katonák életét áldozó kötelezettség teljesítésére.

Könyvkötészet munkákat
a legszépebb és legtartósabb kivitelben a legjutányosabb árak mellett csak a Vákár üzlet, Csikszereda.

Ujabb barátságos testvéri szó!

Néhány napi csikvármegyei tartózkodásom után, telítve a lelkem mélyig ható benyomásokkal, visszatértem Budapestre, hogy folytassam azt a közelekvényeséget, amely 22 év óta a közelemben sodródott, úgynevezett dolgok között vergődő erdélyi, székelyföldi, vármegyei emberek ügyének segítő szolgálatában tevényt. S ebben aznap a felfogással, hogy csak a románokkal szemben vállalt küzdelmek folytatásában merült ki az erdélyi, székelyföldi ügyek szolgálata, azt kell valójában, hogy akik helyüket itt is, ott is lelkiismeretesen töltötték be, azokat az erdélyi, székelyföldi ügyek közszolgálatának kell tekinteni.

És nekem előre becsátása után, hogy az elmondandók könnyebben érthetőek és áttekinthetőek legyenek, két konkrét esetet mondok el és tárok szíves testvéri olvasóim elé.

A Székelyföldnek egyik városában egy szövetségi ügyel kapcsolatban, amikor a közérdekű kérdések tárgyszerűségéről volt szó, az egyik szövetségi ember megkérdezte azt a kijelentést, hogy „Bukarestben jobban és hamarabb célhoz lehetett érni”. A budapesti ember némi megdöbbenéssel hallgatta ezeket a szavakat, mert ismeretlenek voltak előtte a „regáli viszonyok” a nem tudta megérteni, hogy magyar ember hogyan is tudhatott „hamarabb és jobban célhoz érni Bukarestben”? Amikor aztán megmagyarázták a bukaresti „bakták rendszerét”, akkor megértette a székelyföldi szövetségi ember meggondolatlan nyilatkozatának jelentőségét.

A másik eset Budapestben történt. A Bukarestben és más Romániában visszatért (em önszántókból) városokból tömegesen érkeztek fel Budapestre székely leányok „szolgálni, szerencsét próbálni”. A cínos, takeres székely leányokat első időben szétválasztották a legkülönbözőbb magyar városokba. A vonat azonban öntötte tovább a „székely áru” a a bérkínálattal miatt csökkent a kereslet és csökkentek a bérkínálatok. (Az időszak is olyan volt, amikor vidéki, házi munka hiányában a régi csonka-oroszági részekből is bőségesen jöttek fel háztartásbéliek a fővárosba.)

A székely leányok, amikor a bukarestinél alacsonyabb bérkínálattal álltak szembe, nem ismerve a viszonyokat, máltatlankodva váciák ki a szentenciát: „Bukarestben több bért kaptunk. Bukarestben könnyebb és jobb volt a szolgálat!”

Megérttem a szövetségi embert, megérttem a cselédlányt. Nem is török pálcát fölötök. A gondolat is távol áll tőlem, hogy általánosítsak. Bonyolult és szűz és szűz vannak a szövetségi emberek között, akik utálattal emlékeznek vissza a bukaresti jobb „viszonyokra”, mint ahogy eser és eser székely leány van, aki szívesebben vállalja az erősebb bért Magyarországon, mint a drágán fizetett erkölcs forrót Romániában.

Könnyek között emlékszem egy magas rangú katonatiszt nyilatkozására: „Tudjuk mindnyájan, hogy nehéz idők következnek. Egész Európa nélkülösni kénytelen. Az elkövetkezendő télen magam is vállalom, székely népünk is szívesebben vállalja a nélkülösni, mert tudjuk, hogy nehezebb a viszonyok az egész világon. Gombolyag pityókat eszünk a télen, mert magyarok lehetünk és mert magyarok vagyunk!”

A barátságos testvéri szó azok felé szól, akik a pillanatnyi nehézségek gátjain átkeltek, a könnyebb és jobb Bukarestet keresik. „Könnyebb és jobb Bukarest nem volt és nincs”, mert ami volt, az a lelkeket és a testet kívánta. — követelte cserébe!...

A Csiki Lapok hasábjain küldöm szét a barátságos testvéri szót. A megértést, a megismerést keresem és nem szeretnék egy pillanatra sem félreértést, mint ahogyan tiszták a szavaim, tiszták a szándékaim... Szeretném, ha a Csiki Lapok véges hasábjairól (mert nem mindenkinek kerül kecsébe a lap) a templomok szívéig is eljuthatnának ezek a gondolatok. Szent Ágoston öltözékében és a Ferencsés Atyák dühöngő hazafiágának és székely szeretetének szárnyain.

A székelység iránt, Erdély tradíciókkal teljes valósága iránt lobogó láng és a magyar közelemben, a magyar sajtó hasábjain és tengeren innen és tengeren túl. Huszonkét év óta, mi, a csonka, és szabad hasában élő magyarok és székelyek éjjel-nappal gondolkodunk róla! Vigyázzunk, nehogy a székeleségért lobogó láng önhibánk miatt lelehadjon! Egyesek hibáért, gyöngöségért nem szenvedhetnek tiszteket és szűz.

A csonka-hasában és visszakertült rézekben élő magyarok és az Amerikába, Kanadába, Délamerikába küldözött székelyek és magyarok (kiket új hasájukban személyesen keresem fel a több mint 12 év óta az amerikai lapokon keresztül tájékoztatok a székely nép szenvedéseiről) egy közös érdeke kell egyesülniük: **Megértéssel, szeretettel egységessé, erőssé tenni Szent István birodalmát!**... Dr. V. P. A.

Miért tért vissza Erdély?

Irta **Abrahám Ambrus dr., egyetemi ny. r. tanár.**

Most, amikor a magyarság szíve megdöbben a adakozó keze kinyulik a hazatért Erdélyér, sokszor és sokféle formában felvetődik a kérdés, hogy miért kaptuk vissza Erdély egy részét a vele a mi édes szülőhazánkat a Székelyföldet.

Miért kaptuk vissza Erdélyt? Kérdés, amelyet, ha mélyen vizsgálunk, itt is mint mindig, ha valamire komoly feleletet varok, az egymásbakapcsolódó okoknak a az ezekből vaskövetkeztesésséggel odaadó eseményeknek hosszú láncolatát látom.

Mivel kaptuk vissza Erdélyt? Visszakaptuk Horthy Miklósnak, legendáshírű hősi vezérünknek élni akarásával, szívének bátorságával, akaratának acéloságával, a cselekedetek indító okai felett való mindenkor korlátlan uralkodásával, a magyarság életrevalóságába s az igazság felettlen győzelembe vetett törhetetlen bizodalmaival.

Visszakaptuk küdvetésszerű veselő politikusaiknak öntudatoságával, verhetetlen tudásával s a veszedelmek mérsékelten sokasága között is helytálló szilárd-ságával, kitartásával és bámulatraméltó bátorságával. Visszakaptuk a magyar honvédség tekintélyével, hatalmára dúsadt erejével, a magyar ember önfeláldozó alkütelével, a velünk berakt nemzetek támogatásával a legnehezebb körülmények között is igazságos megosszást kereső lelkületével.

És ezzel el is mondtam mindent, amit a felesbada-duás örömmámorában felületesen látunk s amit a szabadság szent és örömtelnyes pillanatában érzünk, amikor újra magyar zászló leng a Keleti Kárpátok ormán a 22 esztendő véres eső után a Hargita tetejéről elvonult a felhő.

De én úgy érzem, hogy mindezt, amit most elmondtam, bár önmagában saórol-sóra igaz, nem nevezhető igazán otnak és nem nevezhető az okok láncolatának, mert csak bizonyossággal beérkező eredménye annak, ami 22 hosszú esztendőn keresztül szüntelenül élt és működött ott túl a vérbeágyzott sorompón s itt, a lenálával vonalozott csonkaságon, de mindenütt széles e világon, ahol magyarok és igaz emberek laknak. És ez nem volt más, mint az igaz, soha nem szunyadó, soha el nem bomlályosuló, élő, dolgozó, reményt és eredményt termelő rendíthetetlen és kétkedést kizáró törhetetlen hit.

Hit, amely nem saónt meg hirdetni kint, bent, fent és alant, hogy egy eszer esztendő történelmet nem lehet egy papírszerződéssel darabokba vágni, hogy egy dicődségben és felkelő, magasztos tettekben gazdag multat nem lehet máról-holnapra rútul megtagadni és nem lehet a vérnek, a fájnak, az együvértartósnak szent (és természetadta érsései) parancsára kiirtani s elnyomással, gunnyal és bitang földretapodással hitvány módon megsemmisíteni.

Hit, amely élt és spáról fiura szállt ott túl, láncravart és galádul meggyötört véreink szívében, eszében, lelkében s a remény szent érsései, elveszni soha nem hagyó kemény, hősi akaratában és élt itt belül a bátorokon becsúnik, akik ott születünk és azokban is, akik mint a magyar vérnek, a magyar fajlétségnek s a magyar nemzet eszméi kapcsolatának boldog birtokosai, sohasem saóntek meg híml abban, hogy mindaz, amit galádul levágtott a trianoni olló, miad vissza fog jónni, mert hiszünk benne mindig, mindenütt és megalkuvás nélkül.

Hit, amely 22 hosszú esztendőn keresztül ott élt minden munkában, minden megmondásban, minden győtrődésben, minden ártatlanul kiomló piros vércseppben, minden röpke fohásában és minden elszálló sóhaj-tásban. Hit, amely ott élt minden előszőr nyiló ragyogó szempárban és minden örökre megtérő lélek sóvárgó végyakozásában. Hit, amely ott élt minden igaz magyar nagy akarásában, ott élt a dalban és ott élt a bajban, ott élt a szívben úgy, hogy azt onnan soha sem idő, sem kór, sem tavasz, sem tél, sem a virágyillás, sem a leveihullás, sem a ma, sem a holnap soha ki nem tudta verni, amelytől bízó birtokosát soha senki nem tudta megfosztani s hitelenségén keresztül kétségbeesésbe sülítani.

Hit célravesető munkának a sikerében és fontos-ságában, hit fajtánk erejében, értékében és nagyrahivatottságában, hit az összetartásban és az önfeláldozásban és hit abban, hogy nincs az az elnyomatás és nincs az az erőszak, amelynek egyszer vége nem lesz, ha mi mind akarjuk.

Hit mindennapi munkánk értékében és szükség-ségében, hit abban, hogy nincsenek kicsinyek és nincsenek nagyok, nincsenek gazdagok és nincsenek szűgények, hogy nincsenek urak és nincsenek szolgák,

hanem van egymást testvérként szerető és testvérként segítő magyar, akinek kemény az ökle, tiesta az agya s a testvéri fájdalom láttára elpuhul a szíve.

Hit, amely törhetetlenül és gondolkodás nélkül vallja azt is, amit a latolgató éssz s a körülményeket fontolgató eszmélet lehetetlennek gondol. 1929 nyarán Felső-Ausztriában, ahol a Mühl folyó mellett elterülő pazar fekvésű kolostorban német tudományomat feldolgoztam, egy alkalommal a sógorok nagy sokasága kösöpette Magyarországot megcsönkítésére fordult a társalgás nyelve, mikor is én a legfogatosabban kijelentettem, hogy mi magyarok a régi Magyarországot élük, ezért dolgozunk, ezt hisszük és ezt valljuk ezen a s más világon és vissza fogunk menni mindent, amit szentségtörő kezek orvul és igazságtalannul levágtak az eszereves hana saepészen testéről. — Mi jogon? — kérdi erre tölem a társaság egyik legelőkelőbb tagja. Erre a nagy saemtelenségre arcomba futott a vér, elővettem öreg vasóramat, eleje tettem és azt mondtam: „Uram, ha én eivessz tölem ezt az órat, mondja milyen jókon fogom én ezt Ótől visszavenni?” — „Azon a jogon, mert ellopta...”

Hit, amely hisz abban is, ami lehetetlen, hit, amely lobogó lánggal egeti nálunk akkor is, amikor ideát sokak számára kínálkossat a katona náta módosított saövege: „Asztalos csináaj koporát, egész egy ezredre válót...”

Ódaát pedig az elnyomatás, a magyarirtás, a lelki szabadságnak gusabaköise olyan elviselhetetlen mértéket öltött, hogy egyik caenden, haligatag öreg székely azt mondta nekem: megölik a gyermekeinket, felakasztjuk magunkat, mert nem bírjuk tovább.”

Hit, amelynek tiesta ragyogását nem tudta meg-savarni a reabornió csillagatlan ejjel, amelynek tüzet nem bírja eloltani az olykor jelenkező kösöny dermesztő hideg és életet ölt fagyja, amely ott tul a legsötétebb kétségbeesés és kitérésatlanság kösöpette is így szölet meg az öreg csiki székelydől: „Éa lenet, hogy nem érem meg a magyar világot, de a flam biztosan megéri.” Éa én nem folytatom tovább, hissen mindenki tudja, eral magában is, másokban is és lépten-nyomon tapasztalhatjs, hogy aki hisz valamiben, dolgozni is tud érte.

Jönnek néha nagy események, amelyek gyorsaságú miatt meg a hívó létekre is hihetetlenül hatnak. „Nem is akarom elhinni, hogy elmentek ezek a vérsámpók, csak rántom fel harisnyát, megyek katona néma!” mondotta Parajdon a 80 esztendő Zsombory Bóni bá, mikor nap-nap után végelehatatlan sorokban vonult végig Parajd uccáján dicő honvédségünk. — Mi is ugy vagyunk ma, hogy sziate nem is akarjuk elhinni, hogy 22 esztendő hányódas után újra szabodon térhetünk vissza oda, ahol születünk, ahonnan elindultunk a nagy életúra s ahol 22 esztendőn keresztül toza nem a.udi ki az együvértarozas magasztos érseke, ahol 22 esztendőn keresztül soha egy pillanatra sem állt meg az inea magyar szónak ütemes sengese. P. dig ugy van, Erdelyeak egy részen a szép Székelyországban boldog, szabad már az élet Örtük a örömlükben könnyesünk és síruak, de fátyolos szemek mögöl is minden pillanatban fűrésés tekintettel a jövőbe nesünk.

Mikor Török Imre kartársam és barátom az akkor még gyermekarcu tüsérhadnagy a Békás-soros tetejéről visszatérőben ütegevel áthaladt a gyergyói medencén, egy öreg székely asszony kinaladt az utra s u. a. nuk kiáltott: „Vitéz urak, ne hagyjanak itt, mert bé jó az oláh.” S a vitéz urak elmentek. Elmentek végleg, mert jött egy pirosa másolt rohadó kor, jött egy gerinctelen, sültöt, gyáva társadalom, amelyben bosszualatlanul ki lehet mondani a snörnyü saavakat: „nem akarok többé katonát látni.” Éa bejött az oláh. Éa ez az, amit ezekben az örömteljes napokban fontóira kell vonnie minden magyar embernek itt és Erdelyben egyformán.

Katonának kell lennie minden magyar embernek most és mindenkor, a katonasubbonyan ugy, mint a civilruhában, a kassarányában ugy, mint bárhol a mühelyben, vagy a munkasztat mellett. Mert ha nem így van, akkor bé jó az oláh s ha az nem, hát bé jó valaki más, mert a mi tejjel, mésszel folyó szép hasánkra mindig számot tart ellenség s jó barát egyformán. De ha katonák vagyunk, ha hívó katonák vagyunk, akik roddületlenül hisszük a magunk, fajunk és nemzetünk elhivatottságában és ezért dolgozunk is, ha hisszük munkánk fontosságában, céljában és sikerében és hisszük a Mindenható egy igaz élő Istenben, akkor nem kell félnünk, akkor nem kell féltetnünk Erdelyt, nem kell féltetnünk fajunkat és nemzetünket, mert velünk van az igazság és velünk van az Isten.

Tudomására hozom

a nagyérdemű vásárló kösönségnek, hogy meg-örkente az 1941-es típusú magyar gyártású

PHILIPS, ORION és STANDARD rádiókészülékek

házi és tel-pes, egyszerű és luxus kiviteben, üsletben rakción mindekor nagyválasztékban.

Kedves feltételek:

320 pengőtől kezdődő előleg mellett 6—12 hónapig terjedő részletre!!

Állandóan raktáron tartok legjobb magyar gyártmányú „Petrix” és „Nife” rádió-elemet is.

VÉCSEY RÁDIÓ
rádió-laboratorium.

Budapesti üdültelep épül Marosfőn.

Csikkarcsfalvi születésű Dr. Gidró László réssvénytársasági igazgató, székesfővárosi törvényhatósági bizottsági tag és a nagyhírű Pannonia evezősegylet igazgatójának, lelkes székely testvérünknek az indítványára Budapest Székesfőváros törvényhatósági bizottsága 1940 november hó 12-én tartott gyűlésén elhatározta, hogy Csikvármegyében az 1000 méter magas Marosfő-hegy tetején Budapesti Üdültelep néven 300.000 Pengő költséggel székely építészek, székely iparosok és székely munkások közreműködésével Basedow kórházat épített fel. Marosfőn ered az egyik oldalon a Maros folyó, a másik oldalon pedig az Ót. Egyike a leg-egészségesebb erdei részeknek. Marosfőnek nagyszerű vasuti összeköttetése van. Tiszta levegő, abszolút caendesség és nyugalom uralja e helyet. Hatalmas eper és málna, meg kokozstermő részek vannak körös-körül. Az építendő üdültelep fel fogja nagyon virágoztatni az amugy is szépen fejlődő Marosfőt.

Dr. Gidró László buzgó tevékenységgel igyekszik Budapest Székesfőváros kösönségének figyelmet a csiki és erdélyi nevezetességek felé irányítani. Lelkes munkásságának szép eredménye Budapest törvényhatóságának ez az elhatározása. A székelyek öszinte hálája kíséri Dr. Gidró László törvényhatósági bizottsági tagnak az esirányú működését. Arkosi Dr. Veress Gábor m. kir. kormányfőtanácsos, a Hargitaváralja Jétképes Székely kösözég főbirája az 1940 november 16-án a budapesti Vigadóban tartott székely nemzeti ünnepon jelentette be az összegyűlt és ünneplő székelyeknek az örvendetes elhatározást és fejezte ki a székelység kösönszönetét dr. Karafíth Jenő főpolgármester ur ösnyeméltóságának és dr. Szendy Károly Budapest székesfőváros polgármesterének a székelység iránt tanusított lelkes elhatározásért.

Szendy Károly, Budapest székesfőváros polgármestere szeretettel karolta fel az ügyet és a közgyűlésnek javasolta dr. Gidró László indítványának elfogadását annál is inkább, mert a polgármester meggyőződése szerint a 22 esztendői oláh megszállás alatt ismételtén kipróbált székely hűség megérdemli, hogy az ország fővárosa emberbaráti intézménnyel emléket emeljen a Székelyföldön. A közgyűlés dr. Gidró László indítványát a polgármesteri ajánlásra egyhangú lelkesedéssel emelte határozattá folyó hó 12-i ülésében és Szendy Károly polgármester a határozat megvalósításához azonnal hozzát fog, mihelyt a vonatkozó közgyűlési határozatot a m. kir. Belügyminiszter jóváhagyta.

A Marosfőn létesítendő szanatorium ügyét dr. Eitnes Endre karcsfalvi főorvos ismertette meg dr. Gidró Lászlóval, midőn folyó hó 3-án Karcsfalván a sógora és huga — Balogh Antal és felesége — által adományozott országzászló felavatásának ünnepegin Karcsfalván járt — 22 esztendő után!

Mi csikiak könnyekig meghatódva gondolunk arra a sok nemes igykezetre, amely magyar testvéreink lelkét öltöti a rólunk való gondoskodás meleg szeretetével. Huszonkét esztendő kemény szenvedései egyszerre elfelejtődnek, amikor látjuk a Székelyföldre irányuló segítő kösönszönetet és eiszakadt székely véreinknek hazatérő, áldozatokra kész velünk érszést. Lelkünk megélik önbizalommal, amikor azt látjuk, hogy a székely szívóosság a világban mindenfelé megálalta a megbecülést, a tekintélyt, ami ma olyan sok oldalról szüni kezdett reánk. Hálások vagyunk azoknak a székelyeknek, akiket isen u.án a szorgalmuk, a kitartó munkásságuk felomelt és nem felejtették el, hogy a csiki hegyek kösönszönet kemény küzdelmélt vivja az élettél egy jobb sorsra érdemes nép, amely meghálálja és kamatostól vissza fizeti a belé fektetett áldozatot.

Pályázat kántori állásra.

A szépvízi örmény szerzetársú róm. kat. egyházközség havi 80 pengő fizetés és stóla mellett kántort keres. (Nők is pályáshatnak.) Pályázatokat „Örmény szerz. róm. kat. Piebánia Hivatal, Szépvíz” címre kell küldeni.

Kormányzó Urunk és a székelység.

Nagyarányu seregszemlére gyűlt össze a osikországi székelység, egyrészt, hogy osonkitalan visszatéréséért hálátadjon a Gondviselésnek, másrészt, hogy 600.000 székely háláját kifejezésre juttassa, amiért Magyarországot Kormányzója, országjárása kösöben ösi otthonukba felkereste a kálváriás idöket átszenvedett székelységet.

A seregszemlére egybegyűltéket elsönek Sándor László nyug. főkapitány üdvözölte. Vákár P. Arthur dr., miniszteri biztos, kormányfőtanácsos felszólalásával kapcsolatban, meg-meg-ujjuló tetszésnyilvánítás között előterjesztette a kormányzó Kabinetiroda úján eljuttatandó hálairátot, mint a székelység hűségnyilatkozatát.

„Csikvármegye Budapesten és az ország más területén élő székelysége határtalan örmélt és túlaradó boldogsággal oszonkodott abban a felejthetetlen bensőségre ünnepon, amelyen Kormányzó Urunk magas megjelenésével részesítette a 22 éves rabságból felszabadult székelységet, — Hűvesével együtt felkeresve a osodatevő csiksomlyói Szűzmáriát, Magyarország Védasszonyát.

Csikvármegye székelysége soha el nem muó háláérzéssel és minden vészviharon keresztül kitartó hűséggel öveszi a kormányzó párt s a Székelyföld Asszonyai öörkre emléklükbe véssze annak a felemelően kitüntető megtiszteltetésnek emléket, amikor Magyarország első Asszonya a székely asszonyok hűszke népviselőtében az ezer székely leányok kösözt megjelenni méltóztatott, azért hálára kulosolt kesekkel mondanak kösönszönetet.

Csikvármegye, Budapesten és az ország más területein élő székelysége tisztelettel kéri a kormányzó Kabinetirodát, hogy törhetetlen hűségének és hódolatának kifejezésre juttatásá Főméltóságú Kormányzó Urunk, Főméltóságú Kormányzóné Nagyasszonyunk és a kormányzó család minden egyes tagjának tudomásul adni sziveskedjék.

A Vadászúrt száló termeiben összegyűltétek meleg övécióval fogadták a hála- és hűségnyilatkozat minden szavát, majd Szacsavay József üdvözölte a Corvin Koszorúval kitüntetett Balázs Endre kanonokot, Csikvármegye szűlöttét. Az egybegyűlték, élükön Pál Gábor képviselővel és a székelyföldi képviselők számos tagjával, Csiksomlyónak Országzászlót adományozták.

Rádió és két szoba butor eladó.
Kossuth ucca 37 szám.

ELADÓ ÜRES BELSŐSÉG. az utcái része 22 méter széles, a vasutállomás közelében. Cim a kiadóhivatalban

Irodalmi pályázat.

A Vitéz Rend Zrínyi Csoportja a magyar katonaszemély szolgálatainak szélesebb körben való terjesztése érdekében pályázatot hirdet

regényes hőstörténetek

megírására a következő feltételekkel:

A mű a sajátos magyar vitési virtus valamely megtestesítőjének élettörténetét vagy egy-egy jellegzetes, esep tettét, sikeres harci vállalkozását írja le népszerű, szines, érdekesíró módon. Elsősorban oly történelmi korokból kell tárgyat választani, amelyekben a magyarság túlerővel szemben, idegen elnyomás ellenére is a maga erejéből küzdött Hűsája és népe igazsáért (török világ, vészvátrak küzdelmei, szabadságharcok, világháboru és Trianon korszaka).

A feldolgozásban kívánatos a történelmi keret, de az adatok szíves felsorakoztatását kerülni kell, mert öcöl az élvetetes formában, kerekded elbeszélés alakjában megírt vitézi tömörölvasmány megteremtése a selejtes, idegen ponyva rodalom helyett.

Az egyes művek terjedelme körülbelül 50—60 gépírással oldal, ritka sorokban.

A pályázat allandó. A kösörsre alkalmas műveket a Vitéz Rend Zrínyi Csoportja beleö értékük szerint 150—200 pengővel díjaz, mely összeggel azok kiadó jogát magának megcséri és hűlön fűsorsorában becsátja kösre szines fedélleppal, esetleg ösövegkötő rajssokkal illusztrálja.

A kiadásra nem alkalmas késtratokat kívánásúra a Zrínyi Csoport vezetősége a szerzőnek visszatartja.

A pályaműveket — borítékon, kiserény pályázat felirással — a Vitéz Rend Zrínyi Csoportja kösponi vezetőségéhez (Budapest, VIII. R. vicaky-u. 4-b) kell küldeni.

A Nemzeti Hadsereg.

Stegeden — a makrancos, szőke Tissa mellett — született. Születése percében szegény volt és mégis gazdag. Kicsiny volt és mégis nagy.

Tegnap még nem is volt a ma, már hős és mint Herkules, már hőscsójában, egyik nagy hőstettet, a másik után hajította végre. Nem csoda, hiszen Istentől küldetett Vener keltette életre, a Magyar Nemzet év-számados, szent várakozásából, hogy késsen legyen akkorra, mikorra kell a Magyar Nemzetnek, hogy éljen akkorra, mikorra vele és általa indul el, az új magyar élet.

Kicsiny volt és mégis erős, nagy és hatalmas, mert a szent szentdedett Nemzet kiraja, lebilája vigyázott és vigyáz rá. Kicsiny volt és mégis lebiláhatatlan, mert lelkében égett és ég a földi élet legesetebb tüze, a hazaszeretet szent tüze. Legelőt csodatette az volt, amikor felkerekedett szülőföldjéről, az áldott Ásföldről és elindult — ember nem látta, utatlan utakon éjjel-nappal menve, gyalogsárral — a csodával határos módon egyszer csak, a hajdani híres Pannoniában, a mai szépséges és gazdag Duzántulon termett. Menni kellett, mert oda hívta a Haza és ő ment, semmi fáradságot nem kímélve. Itt sem volt soká maradása, mert a Haza, új tetteket várt tőle és ő? csodavárók sokajtaiban új csodát fakasztott, amit vitte ő: a Lengyendás Fővener, a hős, de meggyőző Fővárosba.

És milyen jó volt engedelmessé válni a dicső Venernek és ő milyen boldogan engedelmessé válni. Milyen jó volt újra oltatlan küzdeni, harcolni a legesetebbet, az edes, drága magyar Házáért! Milyen jó volt újra forogni a híres, ősi kardot, a magyar kardot, hiszen a meggyalásolt, megcsontított magyar róz, sóhajtott, nyugott, hirta és várta a becsület me-se, ere. Ez egyszer csak megérkezett a Fővárosba szép fehér lován — mint honaszeres Árpád — a Fővener a hógötte — mint egy áradat — az elszakított, erős, bátor, hatalmas Nemzeti Hadsereg, az a Nemzeti Hadsereg, melyhez hasonló nem volt, az igazságos Mátyás, híres fekete serege óta — a magyar Nemzetnek.

Könnyes meghatottsággal nézte a Főváros az Érköket. Minden hasájt szerető magyar tudatosan erente, tudta, hogy csoda történt, nagy csoda. A hal-dozó Nemzet meggyógyult és mégis ebben a pillan-atban — a Nemzeti Hadsereg érkezésének pillanata-ban a romlás, pusztulás útján a felebredt, az örökké-való és örökötartó új magyar életre. Látott valaha a világ még egy ilyen csodát?!

Astán telt, mult az idő. Sok magyar munka, sok könny, sok imádság, felkeltett a Magyarok Istenehez s a Földiek egy darabjáról végre lezúzott a rab-ság bilincse és a hűtő bilincs egymán most is új örömet, új teatvni szeretetet, új életet, új győzelmet, erődöt a Nemzeti Hadsereg vitt elszakított testvéreinknek, erre a becsületvált magyar földre, melyen az elavozó rautarók gyűlölete meg iszott. Nem sokkal később hazajött, a viaszavagyódó Kérgéjeje is. Az ősi hegyek, völgyek, emberek boldogan nyújtottak szét, az idegen rautság minjal, kesszvele után, a Nemzeti Hadsereg dü-börgő léptel nyomán. A dicsős — a csodával határos munkát végeztet itt is a Nemzeti Hadsereg, olyat, amilyent csak a honfoglalóktól kér és vár az élet.

De mikor a Nemzeti Hadsereg eljött ehhez az újabb csodához, már az egész világ fe figyelt rá. Voltak akik nem akarták eddig hinni, hogy létezik, él a Nemzeti Hadsereg, voltak, akik kíváncsi becsülték, de ettől kezdve jó barátaink tisztelettel, önmagunk példig

irigységgel nézték, nézik Hadseregünket, azt a had-sereget, melyre mi magyarok, mindig csak hittel, bizal-mmal, csodálattal és büszkeséggel nézünk.

A honfoglaló munka, a dicsőséges helyállítás után sem pihent a Nemzeti Hadsereg, hanem tovább dolgo-sott, csendben, szinte észrevétlenül. Erőt gyűjtött, új csodára várva.

Addig is — hősiessége, szive, lelke, áldomatkés-sége, a magyar élet minden vonatkozásában ott állt, ott sugárzott, végezve olyan munkát, amit kivül és nélkülük senki el nem tudott végezni. Senki sem bírt a tél letenkiértő hóhegyével csak az ő erős karja, öf-feladása s mikor a kegyetlenül, még kegyetlenebb uszálya — az árvis — eszt terült a magyar rózán, gátakat is kötött, az ő erős karja, az ő bátor szive, véde a magyar élet kincsét. S később is, mikor a szépséges magyar rózán, már „telt kellemes rengett”, akkor is az ő acélos, erős karja aratott, hogy meglegyen a mindennapi kenyér, kicsinek és nagyoknak, az ősi ma-gyar portákon.

Erőt gyűjtött, új csodára várva s most, amikor a drága Erdély egyrésze visszasajött, hasatért, meglit a Nemzeti Hadsereg volt az erős, aki a hasatérőnek elvitte a Magyar Haza szeretetét, könnyes csókját. Jjvetelen kiregyezett a rend, a biztonság boldog tudata s a békés munka lehetősége. Várakoztatama ha lenne, akkor sem althozhatna gyorsabban és maradandóbban. Most is könnyeket lehetne írni áldozatos és fáradsa-talan helyállításáról. É s nézzük a közhatonát. Szerény, jószágos, önfeláldozó és minden tettében ur, a sző szép értelmében. Nem csoda, hogy ilyen, minden őt dicsőítő jellemvonásait a Tiszteletől kapja, attól a Tiszteletől, aki neki jóakarója, gondosója, elismerője, jó barátja, legfőbbképpen pedig édesapja. Őszerte, büszkesége, magyar veltől fakad.

Nazay Tisztvársiml TI, akik békésen, biztonság-ban, otthoniokban vidáttan élték, gondolkoz-t a néhs arra az önfeláldozó helyállításra, melyet a Nemzeti Had-sereg végez? Néztek ő meg hatott szívvvel, könnyes szemmel, amit fáradságtalanul halad előre értetek, értünk, minden meggyőzést. Gondolkoz-e hősiességére, bátor kiállítására a szent magyar Házáért?!

Magyar Tisztvársiml H látott egy kőskatonát, mely annak a dicsőséges Nemzeti Hadseregnek a tagja, jussan ezerszékbe munkája, hősiessége és imádkozás: or-rio egész lelkével, szeretetével egész szívvvel és segít-setséket minden erőfőrdő, ha kell és tudok segíteni, mert a Nemzeti Hadsereg, a Magyar Nemzet lelke. Ne-feladja soha, egyetlen magyar sem, hogy benne a Magyar Hadseregben él, víral vagy pusztul a Nemzet.

Bo dog az az édesanyja, kiknek fia a Nemzeti Had-seregben dolgozhatik az áldott magyar Házáért.

J Máton Berta

Kapunyítás előtt a gazdasági iskola.

Több éven át szünetelő gazdasági iskolánk ismét kinyitja kapuit Folytatja azt a munkát, melyet 22 évvel ezelőtt a kényszer miatt abba hagyott. Vártezi tovább a gazdasági tudás fogy-verevel a haladni vágyó gazdalfjakat, hogy megállhassák helyüket ott, hova a sors, a haza őket állítja.

A kinyitló kapuk előtt sok akadály tornyo-sodik, Parlag, ugar a tangazdaság. Romhalmas az intézmény. A hivataln vezetés mellett, folyton népszerülenné vált az iskola, stb. Mird-ezek azonban csak pillanatnyi akadályok a nagy és nemes cél, a „gazdalfju nevelés“ meg-indulásában.

Ezeket az akadályokat mihamarabb meg-szüntetjük, mert érezzük és tudjuk, hogy miu-den percre szükségünk van, hogy pótolhassuk a mulasztást. A mai idők ezt fokozottan köve-telik tőlünk, mert egyrészt a tomboló vilá-gzivatárban csak úgy tudjuk a lehetőségeket teljesen kihasználni, ha a tanult és öntudatos gazdák száma nagy, másrészt országunk alapja a falusi kiagazdák vállán pihen, kiknek éppen azért, a képzése elengedhetetlen.

Kinyitnak a kapuk, hogy a Székelyföldön 22 év után mi is megvonhassuk az okoskerü gazdálkodás első barázdáját és elbirtokosuk a gazdasági szaktudás apró magvait azok lelkébe, kik hozzánk jönnek, kik iskolánkat a második édesanyának tekintik.

Gazdatársaim! Barátkozunk meg ezzel az iskolával, legyen ez a mi iskolánk. Keresük fel ügyes-bajos dolgainkkal, ne kerüljük el, ha m illetve járunk. Küldjétek el hozzánk fiait-okat, hogy megszerezzék az annyira fontos szaktudást, hogy sokat szenvedett hazánk min-den kis rögének szerelemesei, méltó katonái lehessenek. Bővebb felvilágosítást ed az igaz-gatósság. Csikszerecs, Vigadó épület, I. emelet.

VILÁGHIRŰ „OLYMPIA“ írógépek már 130 Pengőtől (részletre is) kaphatók a VÁKÁR könyvkereskedésében Csikszerecsben.

— Elvesztettem szeptember végén a csik-szeredei állomás mellett egy aktatászkát, amelyben 3 drb. fontos irat volt. Magtálló adja be a Vákár-űrtelbe, ahol jutalmomba részesül.

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCÁJA.

Tekéntetes Dani atyámnának,

Kelt levelem Kepefalán,

teliszabadulásunk harmadik hónapjának tődingás után való szeredáján.

Igen Tisztelt Dani Sógor!

Nagy öröm lepné meg az én szívemet, ha ezen pár sor írásom Téged és a legjobb egészségbe találna egész hárad épível együtt, metbát — hálá legyen a Somojai Máriának — a mienk fájtul jól szögál, különösképpen azóta, amióta nem kell úton-útlenül mondjuk és halljuk (ha akérjuk, ha nem!) a gázosok Szonetá té-ját, melyhez még a jobb kart es mindétig fél kelle lendíteni, hogy akurátuson elírásos legyen a küszönés.

De, hogy ehojt mindent esze-vissza galagolyjak, hát legelőbbször es arra kérék, hogy ne vedd zokon, ha a Csiki Lap legutossó számába megaresztelt második levelem farkán — az ellenőrző palajbászod veress színű nyomába maradt üres helyecskét — hirtelennyibe — Karácsony Janosi úrnak adók ki bérbe, met — bidd meg azt — Ökögyme se várhat a hirdetésivel — hely hiányá-ba — éppen karácsonyig, de meg a Csiki Lap intézőjének es sokat kellett vóna pironkódnia a mián, ha a Karácsony-tól kapott apróhirdetést pont karácsonig tartotta vóna a főkjába, anékül, hogy annak helyet szorítottatott vóna az uságba!

No, még osztán azért es, met az a fájin úri ember (má mind Karácsony úri), ki a Komámsincs-féle Tanyítottk Házával s esment a De-Bú-s Kereskedői Kör-vel szemtől-szembe ögyvezi oéger alatt szemérmeskedük, igen-igen sok szép magyar zászlót, pántlikát, mejre való kokárdát s mindent tart a böttyába, amelyeknek (hál Istennek!) most igazán feljöve a napjuk, met a szívünkbe lángoló hazaszeretethez s esment a lel-künke szorongó nagy boldogsághoz mérten — különleg es méltóképpen kell inepelnünk a mű (örökkéig emlékeztető!) drágassép innopainkat.

Lehetnek — azonban — olyanok es, akik azon az elven vannak, hogy a kokárdás inneplésnek mán le es jár-hatott vóna az ideje (mind a pálfalvi Tyukász Félix loporesolásainak) s helyibe jobb vóna, ha mű es keményen megfogók mán a dolog egyik végét s béállva a méjjes napok igájába, hezza látnánk az országot építő munka reánk eső részinek megvalósításához, de azok elrejtették, vaj csak távolról nézték (ha ugyan nézték!) a mű 22 eszten-dős kelletlen táncunkot, amelyet a trihánoni békeszerződés-nek csutolt tákolmány által köréjük hanyarított Nagy-ró máni a határain belől, sőt — mi több — annak epe-a kello-közepibe kelle a gázosok furulyájának hasceikarós nóájára járjunk.

Azok nem szenvedék végig velünk együtt az ózari ózása s telboj dulas után münköt tartóztatlanul f-jbe-költött észerezés mind-n egyes minútájának végig sértő pufozását; azokat nem rugdótták disznóhór bocokorval s sárba olyan hordák, amelyeket — Rózsainémként — (az Isten nyugtassa még a halóporába es!) guszajval es ki lehetett vóna innót kergetni, met még a restásoknál es alábbvalók valának..

Azoknak a mejjiről nem tépték le szennyes kezek a drága magyar nemzeti kokárdát, hogy könnybelábadt szemek láttára tapodják belé a trénszekerek elé iatrángolt marhaszögöcskék ganyéjába; azokat nem botozták semmi-vegekért — feleségeik és gyermekeik szemeláttára es siki-j tozása közben — addig, mig félholtan maradtak a padlón.. Azokat nem taszigálták ki nyugdíj nélkül a hivatalaik-ból, melyekben egy emberi életet töltöttek becsületesen dolgozva a köz javáért, hogy a helyeikbe a betűvetéshez elig értő kecskepásztorokat ültessenek drága székely fajunk saanygatására; azokat nem terelték (mindenükből kiforgatva) marhaszállító vagonokba, hogy fél hónapig tartó ide-oda való kocskiztatások kálvária-járása után hazátlan tegergök-ként pusztatuseal kergessék tul a határon, amelyet — az azóta mán tód alatt porladó — francia „Tigris“ bosszúálló Trihánonja húzott meg s amellyel minden emberi könyörül-et nélkül tépték el őket attól a szent földtől, amelyen születtek s amelyen szeretteik sirhantjai domborulnak.

Azoknak nem vigyorgták a szemükbe a mindig kőtya-gos embercsuf Musztácsák, hogy: „A román katoná-k máj toszit si májmedzse lá Budapesztál“ (ami —

tám — a mű nyelvünkön azt jelentené, hogy: a gázosok bocskora mán taposott s még tapos a mű szép és drága Budapestünkre!..

Nekünk még azt es töpték a szemünk közti — Te Dani! —, hogy a magyar honvéd a világ leggyatrább katonája... s ők töpék ezt — „a hősük“ —, akiket Rózsainém — bésomfordulásuk idején — olyan találon jellemzett!..

A mű gyermekeinket fenekvájós Czirka Petrek, Kell-e Vaszilék, Süttő Izidorok, Nusztanájé Nyikuk, Janika Mihá-jok, Csesztón Kókik, Szotygyaru Kosztikák, Faszuka Eliza-békák, Popp-rea Leönték, Ó-Panka Dumitruk, Vad Ottilék, Izbunda Maresük, Görbülhece Grigorék, Csepürágó Tódor-rok, Csingülő Mihájok, Czukros Pisták, Fvrisók Joánok, Marinéjuka Angyal-likák, Angyal Kornéliák, Diakonista Nyikukájok (s még vaj 300 társuk!) névelemezték (s ve-gyelemesték es!) a tökféjű Nyurga Nyikulájok (s az oláh esernyőbe Csamer Lajkik!) agyalágyult tanai szorint sértegették avval, hogy a székelyek elmagyarosított oláhok!..

Előttünk vezetett kutyaként habzsolágyu Pásnyiku Ad-e Lina verte az asztalt, hogy ércsük meg má eocer: ez a föld az övék s abból senkinek sincs többé nice ó brázda!..

Dani Sógor! A mű templomunkba még a kecske-szakállu Medvetáncoltató Izidor mackójának es sza-bad bójárása vót, hogy — isteni tisztelet idején — a prédikáló székbe felcammogva, onné nézze le a megrémült küssebbségiket..

Nekünk még a Somojai Máriához es csak akkor sza-bada sátoros innopaink elzarándokolnunk, ha a bukuresti szernyű nagy uraktól kezdve a legutossó falusi kisistenig mindenkit végig gilincselünk s a szekereiket jó kiadóson megkentük s akkor es csak ury, ha a Börbát Távi úr raktáraiba' erdet meggyült az eladásra váró ser s pálinka..

A mű temetőnkéből, ahol a világháboru hősei pihennek, még a zsidók által felszesített Kriesztust es lefeszítették a keresztről a gázosok s elrabolták, hogy még ő se maradjon meg a magyar hősöknek..

Dehogy örökkéig ne panaszkodhassunk a mostoha bánásmód mián, a hadikölesönökök, tűz- és vízkár segélye-zéseket mán a gázosok jegyzétek helyettünk s azokat nekünk csak kifizetni kellett!..

Magyar katonai gondolataim.

Írta: Mátyás-Török Gyula.

Ósi-hími katonanemzetünk leghatalmasabb életterjedésének legfőbb megtestesítője: honvédségünk és minden honvédünk harckésztsége!

A magyar katona hősiességének legnagyobb elismerése Napoleon, a világtörténelem egyik legnagyobb hadvezére azával:

„A poklot is megestromolnám, ha a magyar hadsereget vesérelhetném!”

És minden magyarok a lelke mélyébe kell égetni. Kiülhetetlenül!... És a legnagyobb nemzeti öntudat vezetése minden magyar katona minden lépését! Mert erősebb hadsereg nélkül nincs erős nemzet!

A magyar honvédség minden magyar szent hadserege, a magyar nemzet, az egész magyar nép vités hadserege!...

A magyar haza, a mai Észak-Erdéllyel megnagyobbított Magyarországgal bevezetetlen erődítési vonala, az Istentől, a magyarok Istentől épített egyetlen örök erődítmény, a keleti Kárpátok kétszeremeres, égbenyúló bércei, hegyóriásai!... A mi életünk, örök életünk vára, elleneségeink temetője!... Errel van összekötve szétválaszthatatlanul a valódi, igazi, nagy katonanemzet, a magyar! Az a magyar, aki tudja, hogy vasfegyverem, meggyőződéseim önfegyverem nélkül nem hadsereg a hadsereg, nem katona a honvéd és a legkiválóbb fegyvertes is értektelen, holt vas! A fegyverem, fűggelem, a fegyverek örök fegyvere, a legerősebb fegyver a földön a világon!... A fegyverem dicő honvédségünk legfőbb értékesítő fegyvere!... Ennek a fegyvertűknél kell mindenkor, a legteservebb bűnök megpróbáltatásai közepette is, a legfontosabbon ragyognia, hogy elleneségeink szemét vakítsa és magyar testvéreink szívét acélítsa!...

A magyar a világ egyik legősibb, legrégebb és legelső hadinöpe!... Hias szitya-bun vadak!...

Egyetlen poraszemnyi magyítás és túlás nélkül, halálos történelmi tárgyilagossággal, megdöntöhetetlenül állított és kiáltom minden magyar lelkébe: más, szerencsésebb nemzetek világbirodalmakat, világuralmukat, sokkal kevesebb hősiességgel és sokkal kisebb véráldozattal szakkmányolták magukhoz, mint mi magyarok pusztá létünkön föntartottuk örök harctér hasánkban... Szent hasánkban!... A Magyar Szent Földön!...

A honvédség minden egyes tagjában kell feltétlenül és megalkuvás nélkül a magyar nemzeti öntudatnak egotromlóan, a leglátványosabb lelkesedéssel lobognia!

A történelem kegyetlenül kíméletlen veresnyében csak roppant erősen, csontja veljéig, lelke mélyéig, vere minden csöppjéig katonásitoss nemzetünkön állhatjuk meg helyünkön!

A legnagyobb ember, a legmagyarabb magyar a hős!... A harc!...

Életünk nem szent és séríthetetlen és nemcsak a miénk, nemcsak szünelakó, gyermekeinké, hanem a magyar nemzeté, a magyar haza!... Sőt legeslegeselő sorban, mindene előtt és mindene előtt a magyarság!

As Attilától örökölt Isten kardja a magyar honvédség vasmarkában van!...

Soha többé, semmiképpé idegen megszállást, nem szabad eltűrünk!

Iakább az utolsó szállítás, hősökként elvesszünk!...

Igy biza, te Dani! s ezek után még csak azt akarom mondani, hogy amiket itt — ehejt — elsorolgték Neked s még azok es, amiket 1925 s esment 1926. esztendőkhé (a képviselő-választó szavazó céduláink tüzbemenetelinek idején!) ereszték vala még 25 levelbe, még csak kicsiségek azokhoz viszonyítva, amiket má 22 esztendő alatt ától helle éljünk... Úgy hogy, ha élményeinket én Neked mind leakar-nám írni, akkor matuzsálemi időt kellene érzek s viderből vonék kénytelen mártogatni hezza a tentát s nem szük öblü kalamárisból s esment gázval se győzném meg a lámpásomat, met most hamar setétedik... Mindezekből csak azt akar-nám kihozni, hogy egy cseppet se csudálkozzatok, ha közbe-közbe még innepelni láttok munkót s azon se, ha a magyar zászló-díszes, nemzeti kokárdás telyonulássainkon mindétig könnybe lábbad a szemünk s ha a Hísekegyünk, Himnuszaink s Erdélyi indulóink hangjaira még mindig csak zokogni tudunk, met — higyjétek el — a saját bőrünkön tapasztalók, hogy: „megbünhődte már e nép a multat s jóvendőt!...”

Igy biza kedves Dani Sógor!...

Bocsás meg, ha valamit vétettem s ne haragudjál, hogy a levelem csillabizálással a Te drága üdödöt el-rabolám.

Ha pedig esment visszateréz Pestre, ott gondolj reánk es s jöjjön meg újra a Te mókás kedved, met bidd el: Csikba erőt savanyu vótál.

Olel: Ferenc bá.

Tódás: Oszta ojan türelmetlenül várjuk a Te isze-netedet s rádijón keresztül, mind a kepefali alatt-valók a plojesti híreket. Tisztelem az egész házad népit, a gyermekeket s esment a leánkákat es!

F.-bá.

Az idó decem-bar 15-től; ösv. Dr. Novák Albert-né házában, irodának is alkalmas 3 szobás lakás, amely edd g közjegyzői iroda volt.

Igen jó telepes rádió ócsón eladó. Cim a Vákár-útleben.

E tekintetben a drága magyar vérről takarétko-dol, a haza elpusztítása volna!... Nemzetgyilkosság!... Egy nemzet, de különösen a mi szent magyar nemze-tünk önállóságát, függetlenségét, szabadságát, örök éle-tét csakis vérdünkkel öntöshetjük!

Mi is, mint minden más éni akoró és éni tudó nemzet, kisérőlagosan és csakis a magyar szent önsés alapján állunk!

A mi, a magyar legesentebb céljainkért a mostani, teljes (totális) feltámadásunkért nem szabad és nem lehet takarétkodnunk, még a drága, a legdrágább, a legesentebb magyar vérről sem.

Esőt az isteni, Mindenható, legesentebb célért a magyar szent föld teljes feltámadásáért, minden, de minden áldosatra, mindenkor készen kell lennünk!...

Erre minden becsületos magyar kész is!

É élünk és várjuk!... De minden vagyonunkat, minden kincsünket is:

Magyarosság teljes feltámadásáért, minden magyar rabotstörünk diadalmos felszabadításáért!

Magyarok!

Ha teljesen fel akarunk szabadulni, ha ismét nagyok és hatalmasok, elpusztíthatatlanok, hehatatlanok, örök életűek akarunk lenni, úgy minden magyarunk szent, fanatikus meggyőződésévé kell válnia: Mindent a honvédelemért!

Szent István új legendája.

„Egy barázdát se!” harsogott az ő latin: Carol vités és Hira-K'osta mocsain Ax'ut s J'anku ficsurján „cinemintyé“-t bördült a véss...

A meggyőzött magyar haza e római es-ndöröl vad tigrisvért örökölték, s börték, hogy az „őri“ földet elszánt tigris karma véd!

Ugy harcolnak, mint a finnek ismuk végső szabadtáig, s a konok rabsofogtatást: a magyart, ha sokat patteg, elkergetik a Tiszéig!

De a tigris gyáva nyult lett: mert az Isten mást vilámlott, s a mesélés magyarra — a hita büvölt magyra, — az Ó ádó csőbjé eszálott!

Mert az Isten megalkotta a tenger jajt, szög, hót, mert István ur bússka népe nem szemetek sőpredéke! Isten volt a szent tisztán látott.

Isten csőlja tette gyulladt és a kriptá drága kincse: István király kemény ökle hol itt, hol ott szuhogott le, hogy bű népét megszögítse.

Amerre járt: smerre szállt, éldás ha'szam hullt a sebre, élet támadt, tavasz éledt, és az ifjak és a vének szent malasszal lettek telve...

Kigyultak az öröm tűnek s a Golgothát járó magyar K'ucsolót késsel, hittel-félve halva-évre, bússka deccal ráborul bű keresztjére!

Dr. vitéz Gereöffy Géza órnagy.

Közlemény

a görögnyeszentimrei 'erdess-szakiskola tanulóinak felvétele ügyében.

A görögnyeszentimrei alerdész szakiskola I. ávfolyamára az 1941 január hó 7-től, nyári szün-dő nélkül, szeptember hó 1-g-ig t-rjedő csonta tanévben 50 tanuló vehető fel. A felvételek pályázat alapján történnek.

A kérvények t 1940 évi november hó 25-ig a görögnyeszentimrei alerdész szakiskolához kell benyújtani

- Felvételi feltételek: 1. Magyar állampolgárság; 2. Legalább 17 s legfeljebb 24 éves életkor (tovább szol-gáló altiszteknél a felső korhatár a 28 életév; 3. Hat elemi vagy két középsőiskolai osztály sikeres el-végzése; 4. kifogástalan egészségi állapot, jól látó halló és beszéző képesség;

5. kifogástalan erkölcsi magaviselet. Annak, aki a 24 életévét már betöltötte, de a 28. élet-évé még nem lépte túl, indokolt esetben a földmivélségi miniszter a szakiskolába való felvételhez engedélyt adhat. A korengedélyt a felvételre vonatkozó kérvényben lehet kérni. A felvételre kijelölt tanulóknak felvételi vizsgát kell tenniük. A végleges felvett tanulókat ellátási díj emélen havil 50 pengót fizetnek, amelyért lakást, étellemezést, tankönyveket, tanszereket és eszközöket kapnak.

A kiváló és jó előmeneteli s egyben dícséretos magaviseletű tanulókat, ha szüleik (eltartójuk) anyagi helyzetét ezt megokolták teszi, rántalásukhoz mérten teljes ellátást díj-mentességgel, illetve 50%-os díjkezdvezményt nyerhetnek. A díjkezdvezmény erre a tanévre egészen kivételesen azok is kérhetik, akiknek előmenetelét nem éri el az említett fokozatot ha feltétlen rántalásukat igazolják.

Részletes felvilágosítást a görögnyeszentimrei alerdész-szakiskola ad.

Budapest, 1940 évi október hó

M. kir. földmivélségi miniszter.

Megmozdult a Székelyföld.

A 22 éves román uralom által kiszorított és elszegényített Székelyföld igen súlyos helyzetben van, úgy köznélelemes, mint munkaalkalom szempontjából. A székelység legfőbb jövedelmi forrása ma az erdő, illetve annak termékei, a fűrészsára. Ezek értékesítése szempontjából eddig sajnos megnyugtató intézkedés nem történt.

Annak érdekében, hogy a lakosság megélhetése, munkaalkalma és foglalkoztatása biztosították, a gazdasági bekapcsolásával és azonnal korlított egy önálló kezdeményezés és akció indult meg a Székelyföldön.

A fakitermelésnek az előírt keretekben és a fűrésztűszemeknek megindítása, azaz a gazdasági vérkeringés mozgásba hozatala végett dr. Sulok Tivadár, a Csikvármegyei gazdasági felügyelőség vezetője és Sára Iván az Erdélyi Gazdasági Egyesület V. kerületi vezetője tervet dolgozott ki. E terv szerint az összes erdőtulajdonos közbirtokosság, valamint a fafeldolgozó fűrésztűszemek egy termelő és értékesítési szövetségbe tömörítettek, a fentiek megvalósítása céljából. Jelenleg ugyanis úgy a fűrésztűszemek, mint a gazdasági közösség a Székelyföldön pénz és munka nélkül áll s a helyzet gyorsan és hathatósan kell segíteni.

E terv folyamánként november hó 11-én Sepsi-szentgyörgyön, november hó 12-én pedig Csikszerebén értekezletet tartott, mely értekezleten fentiekben kívül résztvett a Magyar Nemzeti Bank képviselőjében Sárban Iván igazgató, kincstári főtanácsos, dr. Tarnay Béla, a Külsőkereskedelmi Hivatal képviselője, dr. Fényes István Nemzeti Bank csikszerebén főkönyvis főnöke, Darvas György, a budapesti Erdő és Fakitermelési r. t. képviselője s a helyi hatóságok képviselői, valamint a vármegye valamennyi járásának erdőbirtokosából és fűrésztűszemeiből összesereglett népos gyűlékeket.

Az értekezlet a fenti elgondolás alapján egyhangu lelkesedéssel elhatározta, hogy megalakítja a Csikvármegyei Erdőbirtokosok és Fűrésztűtelepek Szövetségét, egyelőre ideiglenesen és átmeneti jelleggel.

A Szövetség végleges megalakulásáig a megválasztott szűkebbkörű bizottság intézkedik asiránt, hogy a fakitermelés és a fűrésztűszemek munkája mielőbb megindították, valamint, hogy az értékesítés kérdése is megoldásuk meggyőztató módon.

— A konverziós adósságok törlesztése el-halasztódik. A Magyar Nemzeti Banktól nyert értesülés szerint a konverziós adósságok esedékes törlesztése elmarad újabb rendelkezésig.

— EVANGELIKUS ISTENTISZTELET CSIK-SZEREDÁBAN 1940 évi november hó 17-én dél-előtt 9 órakor, a helybeli ref. templomban istentisztelet és urvacso-ra osztás lesz, melyre Csikszerebén város és vidéke híveinek ügyelmét felhívjuk.

Munkára hiv az idő...

A Cs. T. E. (Csikszerebén Testadózó Egyesület) választmánya ülést tartott. Mindenek előtt mélyesége hódolattal, szeretettel és hálával emlékezett meg Kormányzó urunk leveléről, mely az egyesület megalakulása alkalmával küldött hódoló táviratra érkezett. Egyidejűleg az OTT (Országos Testnevelési Tanács) ügyvezető alelnöke, Prém Loránt dr. is elismerő mondatokban emlékezik meg az újraalakult és lendületes munkával induló egyesületről.

Megállapította az értekezlet, hogy az anyaországhoz visszatev Székelyföld sportéletére nagy gondot fordítanak. Minden vonalon érzik, hogy 22 esztendő hiányokat kell pótolni olyan népnél, mely szellemi és fizikai téren egyaránt magasabb teljesítményekre hivatott.

A választmány egyhangulag leszegezte, hogy haladéktalanul meg kell kezdeni a szervezést. A város és környékét kerületekre osztják, a kerületek élére szervezők kerülnek. A munkát önzetlenül vállaló emberek mindenkit felkérésnek és az egyesületbe való belépésre szólítanak fel.

Ezekben a nehéz időkben, amikor nemzetek sorsa teljesítőképeségükön, teygelmezett szellemi és fizikai magartásukon áll, vagy bukik, mindenkinek éreznie kell a sportezteri nevelés elengedhetetlen szükségességét. A világ első testadózó nemzete: a rokon finn-nép viselkedésével bámulatba ejtette az egész világot. A hatalmas orosz henger nem tudta letiporni. A ráerőszakolt háborúból olyan erkölcsi tökével kerültek ki a finnek, melyhez hasonlót Spárta óta nem sokat tud felmutatni a világ.

A magyarság nagy feladatok előtt áll. Ezeket a létkérdéseket ép testtel és ép lélekkel tudja megoldani csak. Minden magyarunk kötelessége szellemi és fizikai képeségeinek lehető legmagasabb kifejeztése. Minden magyar-nak testadózó és közművelődési alakulatban a helye. A mindennapi megszerzésen túl nagy nemzetnevelés és nemzet-épitő munkát kell végezni. S ebben a munkában le kell bontani a társadalmi válaszfalakat. Ki kell küszöbölni az ellentéteket, bármilyen nagyok volnának azok. Akik nem értik meg az idők szavát s az összefogás nagy és szent pillanatait személyes, hiúsági vagy más kérdésekkel teccs-relik — legnagyobb ellenségei fajtájuknak.

A Cs. T. E. erre az összefogó munkára vállalkozott. Nehéz és felelőségteljes munkára. Valakinek el kell már indulni ezen az uton. A Cs. T. E. megindult. Taggyűjtőt minden házba bekapognak és közös munkára hívnak. 22 esztendő kereszttel éjjel-nappal sőhajtoztuk: csak még egyszer érvük meg, hogy a magunk ügyéért mi magunk dolgozhassunk. Az idő elérkezett. Csakévkére hiv és szólít mindenkit. Minden magyart és minden magyarok fiait!

A nagy, nemzetnevelő munkából mindenkinek részt kell vállalnia, sőt kérnie. Fogadjuk szeretettel a Cs. T. E. szervezőit. Lépjünk az egyesület tagjai közé, mert ezt követeli a magyar jóvendő.

(F. Gy.)

Utban az ég felé.

XXI.

19. Kedves társaságom: Szent Mária és a szentek.

As ember társas lény. Teremtő Istennek így rendelte. Amikor Adámot megteremtette a látta, hogy mily nemes alkotás, azt a megfogynót tette: nem jó az embernek egyedül lennie, teremtnünk neki hozzá való társat s alkotta Évát. Minden tudásával előre látta, hogy senki sem lehet saját ügyében bíró, egyedül sekra nem mehet, mert tökéletlen, azért gondoskodott környezetéről, hogy inkább boldogulhasson. Több esem többet lát, több kés sokat tehet. Nemcsak a munkában keressük a munkatársakat, hogy egymást látva, egymást buzdítva, segítve, gyorsabban, jobban s könnyebben menjen a dolog, hanem szabad idejében is mindentki keresi emberiársait, hogy velük együtt szórakozhasson el. Valahogy egyedül nem esne jól az a kis szűnőd. Nemcsak a munkát, gondot szeretjük megosztani jó barátainkkal, hanem még a jó kedvet, örömet is felelünk meg velük. Megosztott búbanai félszomorúság, megfeleltet öröm kettős boldogság. Legnagyobb bajt akkor követi el az ember, mikor nem válogatja meg társaságát. A modora egyén nagyon kényes rubájára, fiavás ételében s mégis nem nézi meg, hogy kívül ül le egy asztalhoz, kívül tölti el idejét. A ruha s étel az ember külsejére mutat, de a társasága bensejét, gondolkodását árulja el. Asért figyelmetet a kösmondás: madarat tolláról, embert barátjáról ismerik meg. As étel a testet, a társaság a szellemet és lelket tartja fean s táplálja. Sokan nagyon vigyáznak arra, hogy rangukon s módjukon alulival ne köszenek barátságot, de nem vessik számügyre, hogy kiben mi lakik, igaz jellem-e, vagy gasság. Miért nem kényesnek s fnyásnak ilyen tekintetben is ezek? Hiába kifogásolják, hogy nekik nem ár, bennök kárt nem okoz, elfelejtik, hogy mindig valami észrevétlenül is tapad az emberhez. Kormos ember közelében mi is kormosok leszünk, rosszak társaságban a jó is elromlik, de a jók között a rossz is megjavul. Mások keresik a rangosabbak társaságát, a másokat meg lenérik s megvotik. Egy csunya lelkület! Nem a ruha, rang teszi az embert, hanem a lelkület. Ha már kapaszkodni akarnak, miért nem nyulnak magasabbra s olyan után, melyet mindenki elérhet.

Lavallere Éva míg a társaságát a fenső tiszser közül válogatta meg, addig unottan, kedvtelenül telt el élete s munkája is csak felszínes volt. Azonban mikor a boldogságos szűn Mária s a szenteket vette maga mellé társalval, rájött, hogy milyen kellemesen telt az idő, élete tartalmassá s értékesé vált. Megtudta, hogy nemcsak szabad idejében társaloghat velük, hanem munka közben is mellette lehetnek, nem savarják a dologban, sőt lelkesítik s bátorítják, mert gondolatait nem térítik el teendőitől, sőt oda összpontosítják. Es a kedves szellem-lelki „szűn társasága” tanította meg, hogy minden ember Isten teremtménye, azért bennök a lelket nem szabad kioltania, hanem megtartani és élesíteni. Nem fordult el tőlük, hanem lehajolt, hogy magához öljelje, lelküket lelkéhez emelte, s bevesette meghitt társaságába, sokat beszélt szűn Mária s a szentekről, megismertette velük ezeket a láthatatlan jóbarátokat, kiknek körében az ember mindig jobb és jobb lehet. Szentekkel szent leszel, elvettéltek között elvetemült léss. E szűn társaságot mindig fe keresheted, mindig megkapod munka közben és szűnethen, de nem terheled őket, ók sem untatnak, hanem az életküzdésben megértő barátokul melléd társulnak, hozzád szegődnek.

Kőrösi Lajos.

— Híres cöllövőmester a Csiksomlyon állomásos csapataink között. A Csiksomlyon tartózkodó katonai egységek között hírneves érdekességre akadunk. Harcos (Hágo) József hadirokkant, magyar ifjusági lövészmester járkal itt közöttünk, aki nemcsak arról híres, hogy már 14 éves korában beállott katonának és végig küzdötte a világháború minden frontszakaszát, hanem mint cöllövő, világhírű nevesettség, aki a fegyver művésze, oktató és cöllövő előadásokból tartja el családját is. Övasóink figyelmét felhívjuk erre a derék honvédünkre.

erdélyi pályázatunk nyerteseinek! A pályázat tárgya: magyar ruha tervezése, vagy eredeti ötlet alapján készített disztárgy tervezése, esetleg disztése.

A pályázat határideje 1940. december 16. A pályázaton mindenki részt vehet, akár iparművész, akár háziiparos, akár dilettáns az illető. Egyetlen kikötésünk, hogy erdélyi legyen a pályázó! Minden érdeklődőnek szívesen küldünk tájékoztatót, ha e lapra hivatkozva kéri.

Egy jó ötlettel — vagyont kereshet!

MAGYAR DIVATCSARNOK

BUDAPEST, VII., RÁKOCZI-ÚT 70-76

Hatalmas érdeklődés előzi meg a KALOT országos közgyűlését.

Amint már közöltük, a KALOT (Katolikus Agrárifjusági Legényegyletek Országos Testülete) (november 28-án tartja Országos Közgyűlését. A KALOT értesülésünk szerint november 5-ével már le is zárta a jelentkezéseket. Ebből is látszik már, hogy a közgyűlés rendkívül népes lesz.

A pesti Vigadóban november 28-án délután 6 órakor megtartandó KALOT közgyűlés programjáról a rendezőség így tájékoztatta lapunkat:

1. Megyei Sándor korelnök bejelent a KALOT jogi személyisé váló alakulását.
  2. Egy székely és egy magyar legény villámbeszédet mond. Német, szlovák, rutén és román ifjusági vezetők hűségnyilatkozatai Szent István Birodalma mellett.
  3. Az érdi KALOT-Népfőiskola növendékeinek ősi magyar ének és táncszáma.
  4. Dr. Kovrig Béla kolozsári egyetemi tanár,
  5. Ugrin József országos főtitkár és
  6. P. Kerkai Jenő országos elnök felszólalása!
- Mint hogy a KALOT rendelkezésére álló jegyek és utazási igazolványok elfogytak, az érdeklődők esetleg még biztosíthatják a kedvezményes utazást az IBUSZ legközelebbi kirendeltsége útján az ugyanezen időben tartandó baromi kiállítás nyújtotta kedvezmények igénybevételével. A közgyűlés rendezőségénél azonban azoknak is jelentkezniök kell, akik az IBUSZ útján, vagy más kedvezménnyel utaznak Budapestre, mert különben nem tudnak számukra helyet biztosítani a Vigadóban.

Hirdetmény.

A busz, rozs, kétszeres, zab, árpa és tengeri legmagasabb árának megállapítása.

Csikvármegye területén bármely feladó állomáson a buza legmagasabb termelői ára 24 pengő mázsánként, a rozs legmagasabb termelői ára 20 pengő mázsánként, a zab legmagasabb termelői ára pedig szintén 20 pengő mázsánként. Ezek az árak az 1940 évben termelt 78 kgr. hl. súlyú szokvány szerinti minőségű búzára, 71 kgr. hl. súlyú szokvány szerinti minőségű rozsról és 41 kgr. hl. súlyú szokvány szerinti minőségű zabra értendők.

Az itt feltüntetett legmagasabb termelői buza és rozs árak 1940 év november és december hónapban mázsánként 15 fillérrel, január, február és március hónapokban mázsánként 10–10 fillérrel emelkednek.

A fentemlített legmagasabb termelői zab árak 1940 év november hónapban mázsánként 30 fillérrel, 1940 december hónapban 25 fillérrel, 1941 január havában mázsánként 25 fillérrel és 1941 február és március havában mázsánként 20–20 fillérrel emelkednek.

Az 1941 március hó 1-én a busz, rozs és zab ára tovább nem emelkedik.

A kétszeres ára a keverékben levő buza és rozs értékaránya szerint állapítandó meg. Egyebekben a kétszerese a hl. súly kivételével a rozsról megállapított rendelkezések az irányadó.

A megállapított árak legmagasabb és legalacsonyabb áraknak tekintendők, melyeknél sem magasabb sem alacsonyabb árakat a termelők részére kiíratni nem szabad.

Csikvármegye területén bármely feladó állomáson a kőszepintésű takarmány-árpa legmagasabb termelői ára

17.50 pengő mázsánként, — Az 1940 évben termelt legalább 65–66 kgr. súlyú, eredeti termelt elsőrendű takarmány-árpa legmagasabb termelői ára 18.50 mázsánként.

A kizárólag hántolásra és kávé előállításra szolgáló legalább 63 kgr. hl. súlyú ipari árpa legmagasabb termelői ára minden állomáson mázsánként 20.50 pengő. — A sörárpa legmagasabb termelői ára 22.35 pengő mázsánként. Az elsőrendű sörárpáé 23.35 pengő és a kiváló minőségű sörárpáé pedig 24.35 pengő mázsánként.

Az itt felsorolt termelői árak legmagasabb termelői ára az eladó által vagy költségére vasúti kocsi rakva, teljes 15 tonnás vasúti kocsi takarmányra érvényesek. Kisebb tételek vásárlásánál a gyűjtéstől, illetőleg felvásárlástól egészen a vasúti kocsi való rakástig felmerült költségek, valamint az átvadás folyamán előálló 1/2%-os hiány a termelők részére fizetendő árból levonható.

A kopasz árpa árára vonatkozólag szabad forgalomban kialakult árak irányadó.

A fenn felsorolt legmagasabb termelői árpa-árak 1940 évi november hó 1-én mázsánként 30 fillérrel, 1940 december 1-ével, 1941 január, február, március hó 1-én, végül április 1-én 20–20 fillérrel emelkednek.

A sörárpa ára 1940 november 1-én 15 fillérrel, december, 1941 évi január, február, március s végül április hó 1-én további 10 fillérrel emelkednek.

Csikvármegye területén bármely feladó állomáson az idényszerűen száraz tengeri legmagasabb ár 16.45 pengő mázsánként. — A fenti ár 15 tonnás vasúti kocsi rakva az eladó költségén berakott egészségese. Idényszerűen száraz, a kereskedelmi szokványoknak megfelelő szemes tengeri érteendő.

A piacon forgalomba hozott, vagy feldolgozó üzem, illetőleg kereskedő raktárba beszállított szemes tengeri legmagasabb termelői ára mázsánként 25 fillérrel alacsonyabb a jelen rendeletben megállapított áránál.

A fent megállapított legmagasabb termelői tengeri ár 1940 év november hó 1-én 1.60 pengővel, mázsánként, december hó 1-én 0.80 pengővel, január hó 1-én, valamint február hó 1-én 0.70 pengővel, 1941 március hó 1-én 0.80 pengővel, 1941 április és május hó 1-én 0.70–0.70 pengővel emelkedik. 1941 évi május hó 1-én a szemes tengeri ára nem változik.

A legfeljebb 15% növekedést tartalmazó mesterségesen szárított szemes tengeri legmagasabb ár az 1940 év október havában 5.50 pengővel, 1940 év november havában 4 pengővel, december havában 3.30 pengővel és 1941 január havában 2.79 pengővel magasabb az idényszerűen száraz tengerinek a jelen rendeletben megállapított áránál mázsánként.

Csikszere, 1940 október 26.

ÉDER ELEMÉR ezredes s. k. városi katonai parancsnok.

— A hét eseménnyel a Drótköfőben, a magyar hősiélet népszerű tréfás helyzetében most is derűt fognak kelteni a közönségnél. — A szatíra és a humor fegyverével bátor magyar munkát végző lap ma már az ország legelfogultabb helyén is hozzáférhető. Kiadóhivatala: Budapest, IV., Veres Pálné u. 35.

— A Községi Jegyzők Országos Egyesülete közli a községi jegyzőkkel, hogy az Egyesület, valamint hivatalos lapjának a „Községi Közlöny”-nek szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten IV. Üllői-ut 31. szám alatt van. A polgári közigazgatás teljes életbelépése után megkezdődik a vármegyei egyesületek szervezése.

A csikszerepai Magyar Nemzeti Bank közleményei.

A Magyar Nemzeti Bank hivatalos árjegyzése:

Budapest, 1940. november hó 13.

Table with columns for currency types (Pénz) and amounts (Ár). Lists various international currencies like Angol font, Bélgia, and their exchange rates.

KÜLFÖLDI PENZNEMEK: 1) 500 és 1000 dináros címletek kivételével. 2) 20 koronásnál nagyobb címletek kivételével.

Kedvezményes le- és folyamok 1940 évi november hó 13-án.

Table showing exchange rates for various currencies (Dollár U. S. A., Lira, Svájci frank, Svéd korona) and locations (Athén, London, Miláno, New-York, Stokholm, Zürich).

KÜLÖNFÉLÉK.

Házasság. Mátyás Vilma és Dr. Csiky Kálmán orvos november hó 10-én tartották esküvőjüket Csikszerepén.

Osiksomlyói öreg-diákok találkozója Budapesten. November 9-én Budapesten a Vadász-kürt szállóban a Székelyföld visszacsatolása alkalmából a csiksomlyói öreg-diákok népes találkozója gyűlt össze.

Tanügyi hírek. A vármegyei tanügyi előadói hivatalból Jávor Albert tanárt a szakmáért tanügyi előadói hivatalhoz helyezték.

Csikszerepa város parancsnoka 160 ezer lej segélyt osztott ki az elszegényedett iparosok között. Csikszerepa város dolgozó rétegei között a kisiparost tette tönkre leginkább a román megszállás ideje.

Földrengés. November hó 10-én hajnalban 2 óra 40 perckor megremdült Csikvármegye alatt is a föld.

Tusnádi község országnaszilót avatott. Tusnádi község november 10-én, vasárnap avatta föl ünnepélyes keretek között azt a gyönyörű országnaszilót, amelyet Tusnádi É. tisz Gyula dr. egyetemi m. tanár, kormányfőtanácsos, a Csiki L. p. c. k. f. s. z. k. t. j. és állandó munkatársa adományozott.

A csikvármegyei hadirokkantak, hadi övegyek és hadiarvák szászlovató ünnepére díszközgyűlése november 19-én. A Hadirokkantak Országos Nemzeti Szövetségének Csikszerepai Csoportja 1940 november 19-én d. e. 11 óratól C. k. s. z. d. b. a Vigadó nagytermében díszközgyűlést és szászlovatást ünnepel rendez, amelyre lapunk útján is felleltette.

A csikvármegyei cipésmesterek talpbőr-ellátása. Csikvármegyei cipész iparosainak tudomására adjuk, hogy megérkezett az október hónapra kiutalt talpbőr ellátmány. A csiki részeken a talpat az illetékes városi illetve járási katonai parancsnokságok osztják szét.

A román jogi képesítés hatálya. Tudvalevő, hogy a román jogszabályok szerint a legújabb időkből az ügyvédi, vagy azaz egyenlő értékű más szakszolgálatok esetében, ezzel szemben a magyar jogszabályok szerint az ügyvédi kamarák az ügyvédek névjegyzékébe csak azokat jegyeztetik be, akik az egyetemes bírósági és ügyvédi vizsgát, illetőleg az egyetemes rendszerezése előtt fennálló bírósági, illetőleg ügyvédi vizsgát letették.

A m. kir. székelyföldi állami mentelep megalakítása. A m. kir. földművelésügyi miniszter a Székelyföld részére egy mentelep felállítását rendelt el, mely tulajdonképpen Csikszerepa székelyföldi működését megkezdte.

Ezen kancsakelöl letovonítással a m. kir. földművelésügyi miniszter az Erdélyi Magyar Gazdasági Egyesületet bízza meg.

Vitézi hír. A Vitézi Rendbe felvételtük kérné szándékunkat értesítem hogy folyó hó 20-án 1 napi tartózkodásra Csikszerepába érkezem Irodám a vármegyeházán lesz.

Próbarendőrök felvétele. A m. kir. rendőrség vidéki őrszemélyzet létszámának kiegészítése céljából a közeljövőben próbarendőr-állások kerülnek betöltésre.

Advertisement for a tailor shop: 'A t. közönség figyelmébe! Tisztelettel értesítem Csikszerepa és vidéke közönségét, hogy több évi távollét után visszatérve, a régi helyen: Gimnázium-u. 100. sz. alatt férfiszabó műhelyemet újból megnyitottam.'

Advertisement for a tire repair shop: 'ÉRTESÍTÉS. Érttesítem a nagyérdemű közönséget, hogy gumi javító-műhelyemet Brassóbol a helyem Csikszerepába. Vállalok mindenféle méretű autógumi javítást.'

Advertisement for a book store: 'MODELL KALAPOK. Minden napként új formák elest árban, megtekinthetők VENCZEL TANÁRNÉNÁL. Ugyanott készülnek mindenféle női kalapok elsőrendű anyag hennadásával.'

Advertisement for a magazine: 'FELHÍVÁS LAPUNK ELŐFIZETŐIHEZ. A "Csiki Lapok" kiadóhivatala tisztelettel kéri az olvasóit, hogy az előfizetési díjakat a legrövidebb időben belül rendezni sziveskedjenek.'

Eladó egy jókarban levő fehér románczott gyermek vaságy és egy nagy ebédli asztal. Cim a kiadóban.